

Начало>Предприемане на съдебни действия>Медиация>Медиация в държавите от ЕС Медиация в държавите от ЕС

Хърватия

Правителството на Република Хърватия, чрез Министерството на правосъдието, осигурява силна подкрепа (законодателна, финансова, техническа) за развитието и популяризирането на медиацията и тя се превърна в един от важните компоненти на стратегията за съдебна реформа.

Съдебна и извънсъдебна медиация

Медиацията може да се провежда във всички фази на производството пред обикновените и специализираните първоинстанционни и второинстанционни съдилища (общинските (районните) съдилища, жупанийските (окръжните) съдилища, търговските съдилища и Висшия търговски съд), а следователно и в хода на производството по обжалване. Медиацията се осъществява изключително от съдия от съответния съд, който е преминал обучение за медиатор и е включен в списъка на съдиите медиатори, изготвен от председателя на съда в рамките на годишното разпределяне на задачите. Съдия медиатор не може да извършва дейност по медиация по спор, по който е определен за съдия.

В продължение на много години извънсъдебната медиация е била провеждана много успешно от централните по медиация към Хърватската стопанска камара, Хърватската търговско-занаятчийска камара и Хърватското сдружение на работодателите, както и от Хърватското сдружение за медиация, Хърватското сдружение на адвокатите, Хърватското застрахователно бюро и Службата за социално партньорство на правителството на Република Хърватия. Медиация с избрани медиатори обаче може да се провежда и извън тези центрове.

Съгласно Закона за медиацията (*Narodni novine* (Държавен вестник на Република Хърватия), бр. 18/11) и Правилата за регистъра на медиаторите и стандартите за акредитация на институциите за медиация и на медиаторите (*Narodni novine*, бр. 59/11) Министерството на правосъдието води регистър на медиаторите.

Комисия за алтернативно разрешаване на спорове

Министерството на правосъдието създаде и назначи Комисия за алтернативно разрешаване на спорове, в чийто състав влизат представители на съдилищата, прокуратурата, Службата за социално партньорство на правителството на Република Хърватия, Хърватската стопанска камара, Хърватското сдружение на работодателите, Хърватската търговско-занаятчийска камара и Министерството на правосъдието.

Комисията има за задача да наблюдава развитието на алтернативното разрешаване на спорове, а също и изпълнението на съществуващите програми, и да предлага мерки за насърчаване на развитието на алтернативното разрешаване на спорове. Мандатът на комисията включва и предоставяне на становища и отговори на въпроси от нейната компетентност.

На заседанието на Комисията за алтернативно разрешаване на спорове, проведено на 26 ноември 2009 г., бе приет Етичен кодекс на медиаторите.

Правна уредба

Медиацията като способ за разрешаване на спорове е регламентирана за първи път със специална уредба — Закона за медиацията (*Narodni novine*, бр. 163/03, влязъл в сила на 24 октомври 2003 г.), в който са отразени някои от водещите принципи, съдържащи се в Препоръката на Съвета на Европа относно медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, както и в Зелената книга относно алтернативните способи за разрешаване на спорове по гражданскоправни и търговскоправни въпроси на Европейския съюз. Законът е изменен през 2009 г., а в началото на 2011 г. е приет нов Закон за медиацията (*Narodni novine*, бр. 18/11), който влезе в сила в своята цялост на датата на присъединяване на Република Хърватия към Европейския съюз.

В допълнение към Закона за медиацията, който е най-важният инструмент в тази област, съществуват и други закони, частично уреждащи тази материя, както и подзаконови актове по прилагането му, с които се гарантира изпълнението на закона.

Процедура по медиация

Процедурата по медиация започва по предложение на една от страните по спора, което се приема от другата страна, по съвместно предложение на двете страни за доброволно уреждане на спора или по предложение на трета страна (напр. съдията в съдебното производство).

Медиаторите са едно или повече лица, които въз основа на постигнато съгласие между страните осъществяват процедура по медиация.

Медиаторите трябва да са преминали съответен курс на обучение (експертните познания и умения на медиатора са съществено условие за успешната медиация) и непрекъснато да повишават професионалната си квалификация. Съдебната академия играе особено важна роля при организирането и провеждането на обучения за медиатори.

Медиацията се провежда по начин, уговорен между страните. При осъществяването на медиацията медиаторът гарантира справедливо и равно третиране на страните. В хода на процедурата по медиация медиаторът може да се среща с всяка страна поотделно и, ако не е уговорено друго между страните, може да съобщава информация и данни, получени от едната страна, на другата страна само когато е получил разрешение за това. Медиаторът може да участва в изготвянето на споразумението и да отправя препоръки във връзка с неговото съдържание.

Споразумението, постигнато чрез медиация, е обвързващо за страните, които са го подписали. Ако страните са поели определени задължения по силата на споразумението, те са длъжни да ги изпълнят своевременно. Споразумението, постигнато чрез медиация, е изпълнително основание, ако съдържа задължение за изпълнение, по отношение на което страните могат да постигнат съгласие, и ако съдържа пряко изявление за разрешаване на изпълнението (клауза за придаване на изпълнителна сила).

Освен ако страните са се споразумели за друго, всяка от тях понася направените от нея разноски, а разноските за медиация се разпределят поравно между тях или в съответствие със специален закон или с правилата на институциите за медиация.

Според преобладаващото мнение на експертите в областта на медиацията всеки спор, отнасящ се до права, с които страните могат свободно да се разпореждат, е подходящ за разрешаване чрез медиация, и страните по спора следва почти винаги да се насърчават да уредят спора по взаимно съгласие. Медиацията е особено подходящ способ за разрешаване на спорове, свързани със стопанска дейност (например търговски спорове), както и на презгранични спорове (при които едната от страните е с местоживееие или обичайно пребиваване в държава — членка на Европейския съюз) по граждански и търговски дела. Следва да се отбележи, че презграничните спорове не включват митнически, данъчни и административни производства или спорове, свързани с отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на властнически правомощия.

Други връзки

[Търсене на медиатор](#)

[За повече информация](#)

Последна актуализация: 20/07/2016

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.